

Csehy Zoltán

Őszi lovaglás

*Gyöngéden, ahogy a tépett napraforgó
hajol a kerítésre. Ahogy beteg
gyerekarc tapad az ablaküveghez.
Ugy hajoltam a ló fejéhez,
aztán hosszan simogattam.
Az erdei ösvényen, görgetegkövek,
kidudorodó gyökérerek, szivárgó patakok közt botorkált,
fel a Schillerhöhe költői magasába:
diadalmasan sütött a nap, és
szakszerűen megcsonkított betegek integettek az ablakból.*

Nyelvtani gyakorlatok

*, hogy a mondatnak legyen eleje és veje
, hogy a lekerekítettség azért legyen meg
, hogy az ettől–eddig, mint egy meztelencsiga
, ha araszol az úton, legyen nyilvánvaló
, hogy rátörhessünk a méretes nyilvánvalóságra
, hogy a miheztartás végett tudatosítsuk
, hogy a nyilvánvalóságra törekedünk
, hogy ennek túl sok időt szentelünk
, hogy módosítószókkal foglalkozzunk
, hogy a hangtani kérdéseket feszegezzük
, hogy ne kelljen félni az egyeztetési kudarctól
, hogy a tapasztalat beépíthető legyen több tulajdonságba is
, hogy néha kifejezetten alantas dolgokkal próbálkozzunk
, hogy higgyünk a test feltámadásában
, hogy valaki egészítse ki a gyöngyörgetett tőmondatot
, hogy végre kitegyük a szükséges mondatvégi írásjelet*

A Bach Akadémián

A Bach Akadémián Tan Dun, a kínai-amerikai zeneszerző beszél. Szenvedélyesebb, mint a víz, az őselem, melyről századunkban ő tud a legtöbbet.

A székek tulajdonképpen tavirózsák, ellebegnek egymás mellett, a hervadtabbja dekadens, a virulók (mint én) lelkes sznobok. Tudom, a szemléletes költői képek kora lejárt.

Christian Lorenz és Dr. Michael Gassmann kérdezik. És egyszeriben minden hang lesz, halakkal telik meg a terem, és búvárruha híján fuldoklunk a vízben. Egy béka hangját hallom még utoljára, ahogy ösztönös ugrása áttöri a víztükroket.

Boszorkány

Ez a délszláv nő örökké egy vasútállomáson ül, roppant csomagokkal véve körbe, koffer, kalapdoboz, retikül, más férfiakra és más nőkre vár. S ha felemeli a mutatóujját, vihart gerjeszt, mint valami egzotikus isten, akinek nem árt párzás, abortusz, lesbikus hajlam. És pörögni kezd a pályaudvar órája, és a vonatok összezavarodnak, a kalauzok a lépcsőkön ülnek, és a vágányokra lógatják a lábukat, vagy óráik tébolyában gyönyörködnek.

És ő szépnek, meztelennek látja őket s hisz benne, hogy leválaszthatók a vonatról, hogy az állomásépület nélkül is léteznek, hogy tovább rajzolhat a testükre a kék tűvel, hogy megjelölheti őket olyan jelekkel, melyeken csak ő tud eligazodni, hogy megnyomoríthatja őket vagy átejtheti a képzeleten túlra, mint mikor öccse villanyvonataival játszott a karácsonyfa alatt.

Acteon-variáció

*Acteon rémülete mielőtt szarvassá változik
ebek harmincadján a nyakörv hiánya
topográfiailag itt a sás és a
lápposvány közötti részen*

*az Argoszölő leleményessége pulzál benne
időnként kivilágított
bazár a mitológia
„Hogyan kerültél ilyen messze önmagadtól?”*

*„Hogyan lettél a bőröd árulója?”
„Honnan bújt beléd ekkora szarvas?”
„Hány gyertya ég agancsaidon?”*

*„Hogy férsz el egy szarvasban, ember?”
És szürke arcába vér szökött:
„Diana ágyában háltam.”*